

DE GEUS

Jaargang 81 nr. 4
September 2009

Officieel orgaan van de W.S.V. "DE WATERGEUZEN"
Opgericht op 6 oktober 1928

Inhoud

- 2 Bestuur en commissies***
- 3 Van de bestuurstafel***
- 4 Van de redactie***
- 5 Officiële mededelingen***
- 6 In memoriam Henny Mögelin***
- 8 Agenda***
- 8 Nautische markt***
- 9 Een mooie dag om redder te worden***
- 10 Simon***
- 11 Kaart J - II***
- 15 En dan lukt het toch ...***
- 18 Pinkstertocht 2009***
- 20 Gedicht "Zeilen"***
- 21 Brandweer aan de haven***
- 23 Hellingschema najaar 2009***
- 24 Advertenties***

Redactieadres:
Bosboom Toussaintstraat 5-2^{de}
1054 Al Amsterdam
Tel: 020 618 1929
Email: janvanmierlo@freeler.nl

Van de bestuurstafel

De zomer is weer voorbij. Het was een goede zomer voor de watersporter. Niet te heet, niet te koud, niet windstil en geen storm. Gelukkig krijgen we het weer zomaar in de schoot geworpen en hebben we geen enkele inspraak. Zouden we na democratische besluitvorming hetzelfde weer hebben gehad? Ik weet het niet. Zo had ik graag in dat ene weekje in augustus een paar dagen een mooi oostenwindje gehad, om over het wad van Lauwersoog naar Terschelling te varen. Het was niet zo. Toch hebben de weergoden zich deze zomer, naar mijn idee, ware evenwichtskunstenaars betoond, het was goed weer om te varen.

Van het bestuur wordt op dit moment dezelfde evenwichtskunst verwacht in het oplossen van een paar belangrijke vraagstukken over de toekomst van de vereniging. De belangrijkste financiële cijfers zijn bekend, wanneer er in Durgerdam gebaggerd kan worden, is nog niet duidelijk, verschillende scenario's voor de winterberging liggen op tafel, de financiële consequenties zijn doorgerekend. Welk scenario er ook komt, zonder tariefsverhoging slipt Durgerdam dicht, of stort de loods in. Maar waar is de juiste balans, zodat de vereniging niet leegloopt, enerzijds vanwege de te hoge tarieven, of anderzijds vanwege verkrotting en ondieptes? De komende weken legt het bestuur alle varianten naast elkaar en hakt het de knopen door, waarbij recht wordt gedaan aan de uitgangspunten van een financieel gezonde vereniging met eenvoudige en betrouwbare voorzieningen.

De voorstellen zullen in de herfst aan de algemene vergadering worden voorgelegd. Worden het goede voorstellen? Ieder lid heeft daarbij zijn eigen overwegingen. Maar ik hoop wel, dat het bij de beoordeling lukt, om over de eigen privébelangen heen te kijken naar het algemene belang van de vereniging. Dan kunnen we zeggen, dat het na een goede zomer ook een goede watersportwinter wordt, ook al zit de wind voor ieder persoonlijk niet iedere dag in de goede hoek.

André

Van de redactie

Met onze vorige GEUS was de redactie niet blij.

De drukker had alle pagina's waarop een foto voorkwam veel te zwart afgedrukt.

De heren van OCé waren het eens met ons. Het zal niet meer gebeuren hebben ze ons verzekerd, want ze gaan beter opletten. Ze hebben zich geëxcuseerd en voor deze keer hun tarief aangepast.

Het gaat de redactie erom dat de kuikentjes die bij de opening van het seizoen vergeefs hun moeder zochten, door een mooie foto de deernis bij de lezers oproepen die bij het gebeurde hoort. Dat lukte nu niet. Zo ook de foto's bij het 'vlag hijsen'. Die werkten niet. En Wanda Koch was in Oude Tonge onherkenbaar.

De redactie vergelijkt het drukwerk wel eens met soortgelijke uitgaven van andere clubs. We hopen dat onze GEUS straks de vergelijking weer aan kan. Een nieuw septembergeusje. Opgevrolijkt door een 'oud' stuk van Ger Koch en een nieuw stukje van Diana Meijer (zoals gebruikelijk met de hand geschreven) over de geslaagde pinkstertocht 2009.

Simon de Havencommissaris denkt alweer aan inhellingen en de evenementencommissie heeft ook dit jaar een Nautische Markt bedacht.

Onverwacht ontpopte René Duursma zich als schrijver. Dat hij als bestuurslid op onze penningen weet te passen weten we al tientallen jaren. Nu beschrijft hij zijn gestoei met de val in zijn mast. Hilarisch is zijn relaas. Het smaakt ons naar meer van zijn hand. Als hij daar tijd voor zou hebben.

Er is ook treurnis. Veel leden gaven blijk van hun verdriet bij het overlijden van Henny Mögelin. Zij moest de drie jaar durende strijd tegen haar ziekte tenslotte opgeven. Van Ellen Jonkers ontving de redactie een in Memoriam.

De redactieleden komen op 6 november bij elkaar om de novemberGEUS in elkaar te steken. Mededelingen van havenmeesters of commissies en andere kopij, als verslagen van vaartochten en bijeenkomsten, dienen voor 6 november te zijn aangeleverd.

In memoriam Henny Mögelin

Op 10 juli jongstleden is Henny Mögelin overleden.

Velen van u kenden haar als de vrouw van Jan, van de HESTIA uit Durgerdam.

Helaas begon Henny drie en een half jaar geleden te tobben met een nare ziekte. Het leek allemaal goed te komen, totdat er toch weer een kwaadaardig gezwel op kwam zetten.

Ze moest diverse chemokuren ondergaan, met alle gevolgen van dien. Hoe ze daar in de loop van de tijd mee is omgegaan: is ongelooflijk. Je hoorde haar nooit zeuren over alle narigheid. Ze vertelde gewoon het verhaal en daarmee was de kous af!

Maar ja, de realiteit was anders.

Ondanks dat, bleef ze gewoon alles doen wat ze leuk vond, zoals: druivenplukken in Toscane, met de boot weg, op visite gaan, wandelen, oppassen bij de kleinkinderen, nog een kleine vakantie naar Mallorca, gewoon het huishouden doen, enz.

Zelfs werd er op het laatst nog nieuwe bekleding gemaakt voor de bootkussens. Daar had ze ook nog de kracht voor.

We hebben jarenlang genoten van het keyboard spel van Henny. Het apparaat moest elk weekend mee op de boot, zodat we nog wel eens een "muzikale omlijsting" hadden van een barbecue of wat dan ook. Ons roodborstje zal altijd in onze herinnering blijven.

Henny was een zeer bijzondere vrouw met een gigantische levenskracht. Ook toen haar lichaam ziek was en totaal op, bleef haar geest tot het laatst aan toe gelukkig zeer goed.

Bewonderenswaardig hoe ze met alles omging.

De laatste weken lag ze thuis op bed in de kamer. Vanuit haar bed kon ze alles dirigeren en Jan het nodige instrueren. Want ze voelde dat het einde er aan kwam.

Henny, wat gaan we je missen! Je hebt ons een aantal zinsneden geleerd, zoals "triltijd". Die houden we er in.

Je was een voorbeeld van niet zeuren en proberen er wat van te maken.

Niet voor niets heeft de arts van het AMC aan Jan een prachtige brief geschreven. Hij vond jullie een geweldig stel, met name hoe jullie met deze

vreselijke ziekte zijn omgegaan. Geweldig om zo'n brief te hebben en heel jammer dat jij die niet kunt lezen.

Wat ook geweldig was om te zien was hoe Jan jou vertroetelde en verzorgde tot aan het laatste moment.

Henny Mögelin

Je was een bijzondere vrouw.

Ellen Jonker

Agenda

17/18 oktober	Hellingen
23 oktober	Uiterste datum op buitenterrein hellingen
24/25 oktober	Hellingen
31 oktober	Hellingen
1 november	Hellingen
7 november	Nautische markt; clubhuis 13 uur

Nautische markt Diemerzeedijk

Op zaterdag 7 november wil de evenementencommissie weer een nautische markt organiseren.

Vorig jaar bleek al dat veel leden accessoires hadden die zij wilden verkopen of ruilen. Het was een groot succes.

Dus; heeft u nog bootspullen liggen, thuis of op de boot, breng ze op 7 november om 13.00 uur naar het clubhuis aan de Diemerzeedijk.

De nautische markt begint om 14.00 uur en sluit om ongeveer 17.00 uur. Onder het genot van snert en een drankje kunt u nu uw slag slaan!

Vriendelijke groet namens de evenementencommissie,

Anneloes Weesendorp

Een mooie dag om redder te worden

Er waait een frisse wind door Nederland. De economie maakt het veel mensen zwaar en we zijn genoodzaakt een lang vergeten bron aan te boren: inventiviteit, veel doen met weinig geld, tevreden zijn met een heel klein beetje minder.

Ook de KNRM maakt de moeilijke tijd mee en zal er - met behoud van veiligheid en operationele gereedheid - ook inventief moeten zijn om het zware weer te doorstaan. Maar ja, daar zijn we zeelui voor.

Nu zou het best eens kunnen dat uw boot u mooi door de crisis loodst. De vakantie aan boord kost nauwelijks meer dan thuisblijven en bij een stagnerende markt voor het verkopen van tweedehands boten is houden (als dat kan) eigenlijk de beste optie.

... zelf eens over het water te flitsen ...

Het gevolg zou wel eens kunnen zijn dat de KNRM een paar drukke jaren tegemoet gaat. En dat moet wel worden bekostigd. Nu is van de watersporters op ruim water ongeveer de helft Redder aan de Wal, dus het begin is er. Mocht u - toevalligerwijs - bij die andere helft horen, dan is het misschien een idee om eens op onze website (www.knrm.nl) te kijken hoe wij u kunnen helpen op het water.

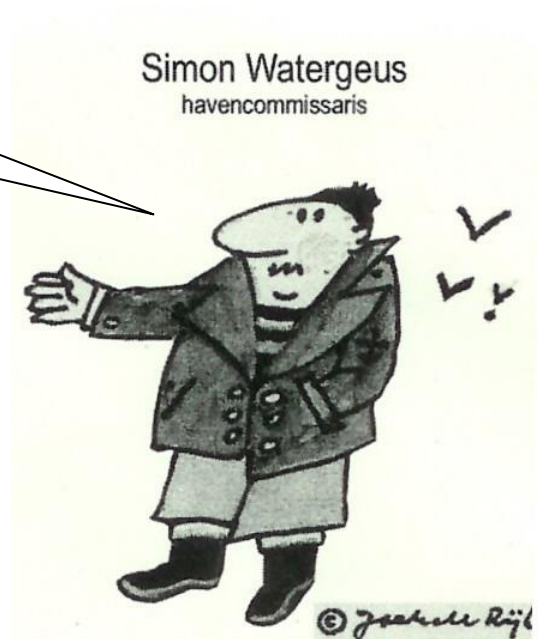
Op zaterdag 2 mei 2009 was dit jaar de Nationale Reddingbootdag. Op alle stations staan dan onze redders klaar om antwoord te geven op uw vragen

over alles wat de Koninklijke Nederlandse Redding Maatschappij aangaat. U mag op zo'n dag ook gerust tips vragen om veiliger te varen. Het allerleukste is natuurlijk zelf eens over het water te flitsen met een flinke gang. Want dat kan ook: Op de Nationale Reddingbootdag varen alle reddingboten met publiek. Zorg ervoor dat u in het voorjaar van 2010 op de Nationale Reddingbootdag naar een reddingsstation komt. Als u dan Redder aan de Wal bent kunt u meevaren. Voor € 25,- per jaar laat u die gelegenheid toch niet schieten?

Wij vragen u eens per jaar om een gift. Zodat wij het hele jaar voor u klaar kunnen staan. Zodat uw pleziervaart ook pleziervaart blijft.

Michelle Blaauw - KNRM

*Het was een heerlijke zomer.
Straks gaan we alweer
inhellingen.*

Kaart J – II

Zoals de lezers van DE GEUS wel weten, beschrijft Ger Koch zijn tocht aan de hand van een kaart. Dit keer is het weer de J-kaart. Neem die erbij en volg Ger en Wanda op hun reis.

Na 5 dagen varen op Kaart Z keren we terug op Kaart J op dezelfde coördinaten als bij het verlaten van de kaart. Enige tijd later meren we aan achter de remming aan de zuidzijde van de Volkeraksluizen.

Bij het ontwaken de volgende dag constateren we tot onze verbazing een strak blauwe lucht en een stralende zon. Na het ontbijt, en de koffie melden we ons voor de schut naar de noord. De sluis uitvarend komen we in het Noord-Hellegat, gaan bij de HD3/NHG6 bakboord uit onder de brug door het Haringvliet op met bestemming Middelharnis. Het dorp is tot stand gekomen

in de 15e eeuw door een bedijking van drie polders van verschillende regenten. De bewoners, meest vissers, bouwden al snel een kerk met een toren in laatgotische stijl. De van oorsprong Rooms Katholieke kerk werd na het Convent van Wezel in de zeventiende eeuw omgevormd tot het gereformeerde systeem. Het Raadhuis is een deftig gebouw uit 1639 gebouwd in Hollands Classicistische stijl en het heeft enige tijd het Rien Poortvliet museum gehuisvest. De oorspronkelijke bedijking is nog steeds functioneel maar nu als uitgebreide winkelstraat 'De Dijk'.

Er is een kleine haven met op de kaaïen veel café's en restaurantjes. Morgen is het zondag en we willen dan naar het Jan Blankendok in Hellevoetssluis.

We verlaten Middelharnis redelijk vroeg in de morgen door de openstaande sluis en gaan langs de wal van Overflakkee naar de Slijkplaat om dan op een koers van 320° Hellevoetssluis aan te lopen. De witte vuurtoren met de rode

koepel is het herkenningspunt van het stadje. Buiten de gezelligheid van terrassen en kleine straatjes heeft Hellevoetssluis het fort Haerlem, gebouwd in 1880 ten gevolge van de 'vestingwet' 1874 maar ook het Jan Blankendok. Een droogdok wat nu een werkend monument is uit begin 1800.

Het is genoemd naar de ontwerper Jan Blanken Janz., geboren in 1755 in Bergambacht en zoon van een timmerman, door pa opgeleid tot waterbouwkundige in sluis- molen- en dijkwerken. In 1787 stelt Jan Blanken Janz. voor de marinehaven aan te passen met een droogdok. Zijn kennis en ideeën heeft hij opgedaan tijdens zijn studiereizen naar Frankrijk. De regering van ons land is tegen. Onder het bewind van Napoleon stemt men toe en begint in 1802 met de bouw van het eerste dok (kiel-dok) en de voltooiing met het tweede dok (timmerdok) is in 1824/25. Het is een gegraven dok waarvan de wanden gemetseld zijn. Het dok wordt afgesloten van de haven door een schipdeur (bateau-porte), een franse vinding uit 1700 die in getijdehavens werd toegepast. In eerste instantie van hout maar in 1884

vervangen door een constructie van welijzeren platen, wat nu nog dienst doet. Het principe is zoals de naam al aangeeft een schip dat men kan laten drijven of zinken. Drijvend is het verplaatsbaar en kunnen schepen in of

uitvaren. Gezonken dicht het met sponningen het dok af van de haven. Het dok zelf bestaat uit twee achter elkaar gelegen dokkamers, een kioldok bestemd voor kleine reparatie's en 'knippen en scheren' en een timmerdok voor grotere herstellingen en nieuwbouw. De dokkamers worden gescheiden door sluis of puntdeuren. Ook bijzonder aan het dok is dat het gebouwd is op palen, niet voor steun maar om het 'liften' tegen te gaan in de drassige bodem. Het timmerdok is gebouwd op 2000 palen en op 3000 palen is het

kielstuk geplaatst. De dokvloer is met eiken balken, metselwerk, pek met mos, weer metselwerk en een dikke eikenhouten werkvloer tot stand gebracht. Deze constructie heeft een dikte van 1½ meter. Nu ligt hier ook nog een betonnen vloestofdichte vloer bovenop. In de gemetselde wanden is een aquaduct aangebracht met een lengte van 320 meter en op afschot van ¾ meter. Het diende als waterreservoir voor eventuele branden in het dok bij de werkzaamheden aan de houten schepen. Na een interessante rondleiding besluiten we deze dag met een hapje buiten de deur, waarna we de kooien opzoeken.

Met wakker worden merken we dat de wind stevig is aangetrokken. De Zuidwester 6/7 staat pal op de haveningang en we willen door het Spui naar het Brielse Meer. Het stuk Haringvliet is lagerwal en de golfopbouw is behoorlijk, de Perky's moeten veel kracht leveren om surfend bij de ingang van het Spui te komen. Hier merken we dat het tijdstip van vertrek goed gekozen is, we hebben de stroom mee naar de Oude Maas waar de stroom ook mee zal lopen.

GerK
30908

Word vervolgd in de novemberGEUS

En dan lukt het toch ...

Van René Duursma ontvingen wij per e-mail het onderstaande relaas. Het is uit het zeilersleven gegrepen. Hoe het je kan tegenzitten. En hoe de doorzetter won.

Sent: Sunday, August 23, 2009 4:23 PM

Subject: Werken voor de kat haar ding

Er zijn ogenblikken dat het tegen zit. Ik had er vanochtend eentje.

In het weekend en tijdens vakanties probeer ik een stukje lekker te zeilen met de Elwing. Voor niet-ingewijden: Elwing is mijn zeilboot.

Bij aanschaf wist ik dat er een flinke mast op staat. Daarom heb ik er allereerst een maststrijkinrichting op laten maken.

Het gevolg was dat het voorstag iets langer uitviel. Ter compensatie heb ik de hele mast achterover getrimd. Dat heeft weer gevolg voor de keefok die over een vaste rail vlak voor de mast heen en weer kan, want het achterlijk krijgt nu niet genoeg spanning.

Om de fok toch een beetje goed te kunnen trimmen moet ie hoog aangeslagen worden. Zó hoog, dat het val tot aan het katrol bovenin de mast zit. Ik heb de bevestiging van de sluiting aan het einde van het val een beetje ingekort zodat de fok maximaal omhoog kan. Maar een bindsel met belegtuw verliest het van het geweld dat je met een lier op het val kan zetten.

Gevolg: tijdens het genoeglijk zeilen zaterdag 22 augustus schoot de bevestiging van het val los, bovenin de mast. De fok zakt vanzelf naar beneden op het dek. Maar het val door de mast is een ander verhaal. Die verdwijnt gewoon in de mast.

Gisterenavond toch maar begonnen met herstel. Dus de mast voorbereiden voor het strijken met de maststrijkinstallatie. Dat betekent: giek van de mast, leuvers uit de mast en giek met zeil op het dek leggen. Spruit voorop aan het voorstag vastmaken en driedubbele vertraging van de maststrijker aangeslagen. Spanning van het voorstag en uiteindelijk kon de mast achterover tot de sprayhood geraakt wordt.

De top van de mast komt dan boven het wandelpad langs de dijk terecht.

Probleem is alleen dat de schijf voor het fokkeval dan bovenop de mast zit en

zo'n 2,2 meter boven het pad zweeft. Dat heb ik opgelost met een touw om de mast waarin een lus gemaakt is. Staand in de lus kan ik nét bij de schijf in de mast.

Om een val door de mast in te scheren gebruik ik een truc van Ben Start: een stukje fietsketting aan een dun lijntje wat vervolgens zijn weg naar beneden vindt als de mast weer rechtop staat. Alleen met één hand een stukje fietsketting in de mast pielen is niet simpel. Het lukte toch zodat de mast weer omhoog kon. Na enkele tussenstops omdat lijntjes en stagen bleven haken, kreeg ik het geheel weer omhoog. (puf, puf pufferderpufpuf). Om 21:30 uur kreeg ik de onderkant van het val met fietsketting niet te pakken in de mast, want het was donker.

Affijn, vanochtend de draad weer opgepakt. Met een stukje installatiedraad had ik de lijn met fietsketting gelijk te pakken. Dus de mast hoefde niet meer omlaag. Het voorstag kon weer gespannen worden, de spruit weer van het voorstag los, de leuvers weer in de mast en de giek weer aan de mast. Alleen nog het fokkeval doortrekken.

Ja, ja, dat zat tegen. Het fokkeval aan de dunne lijn geknoopt en omhoog gehesen. Dat ging al wat stroef. Maar de mast in ging helemaal niet. Wat was er nou aan de hand? Hangend aan de mast heb ik met één hand de fietsketting aan de onderzijde van de schijf in de mast gepropt. Ja, dan loopt de lijn niet over het katrol en gaat het val er ook niet in.

Dus 3 uur hard gewerkt en nog geen resultaat. Het is vergelijkbaar met niet gepiest en toch nat. Gelijk de hele exercitie herhalen zag ik even niet zitten. Volgende week maar weer.

Een weekend later.

En dan lukt het toch om het te herstellen.

Vandaag is het mooi weer geweest, conform de voorspelling.

Dus heb ik het fokkeval in de mast ingeschoren. Vandaag lukte het wél.

Ik was natuurlijk gewaarschuwd, dus had ik een trapje meegenomen. Het hele dorp doorgesjouwd met een trapje in de hand, en niet eens een stoet kinderen achter me aan. Zelfs niet één opmerking gehoord.

Affijn, de klus was bekend: het begint met de boot achterstevoren in de box leggen, wat heel aardig lukte ondanks dat de wind door de stagen float.

Dan spruit monteren, giek en leuvers van de mast af, spanning van het voorstag en met de driedubbele vertraging de mast laten zakken. Trapje was precies goed, want de schijf voor het fokkeval zat nét op ooghoogte. Fietsketting aan touwtje erin gedaan. Gewurmd is een te groot woord, want als je ziet wat je doet is het geen probleem. Mast omhoog en de fietsketting laten zakken.

O ja, ik heb wel geleerd van de exercitie van zaterdag en zondag, dus controleerde ik gelijk of ik het lijntje in de mast te pakken kreeg. Dat zat tegen. Het lijntje kreeg ik niet in het haakje van het installatiedraad. Wat nog veel erger was, het eindje fietsketting zat muurvast ín de mast. Op zulke ogenblikken slaat de vertwijfeling toe. Hoe krijg je dat in 's hemelsnaam nou weer uit je mast. Want een roestig eindje fietsketting wil je niet ín je aluminium mast hebben. Omdat de vertraging nog gemonteerd zat kon ik de mast eenvoudig half laten zakken en het touwtje te pakken krijgen. Een beetje schudden aan de mast en de fietsketting kwam ook weer los. Oéf

Mast omhoog, val doorgetrokken wat als een zonnetje ging en de zaak weer opgebouwd met giek, leuvers in de mast, spanning op het voorstag, spruit weer losgemaakt en achterstag aangehaald. Opruimen en boot omkeren in de box onder dreiging van een bui.

Ik voel het in de spieren, maar het geeft wel een voldaan gevoel dat het gelukt is binnen twee uur.

René

Pinkstertocht 2009

Het leek ons leuk om aan het begin van onze vakantie mee te doen met de verenigingstocht.

Zo varen we op vrijdag 29 mei, met veel zon, over het Amsterdam-Rijn kanaal richting Diemerzeedijk. Er is heel veel beroepsvaart voor ons. Bij Nigtevecht komt de aap uit de mouw; er is een stremming in verband met werkzaamheden aan de Muiderbrug. Dat kan 2 tot 3 uren duren. Enfin die AOW-ers kunnen best even wachten, toch?

Om kwart voor drie liggen we afgemeerd in onze moederhaven, waar onze zoon met de kleinkinderen nog even afscheid komen nemen. 's Avonds varen we naar een rustig Durgerdam waar Adri Erkelens ons vertelde dat we de andere dag eerst naar Marken zouden gaan. Daar zijn wij in geen 9 jaar meer geweest. Leuk.

Zaterdag 30 mei. Wind NO 3-4 later 4-5. Zonnig. 20-21°. Joop belt Tonny van der Zee die met Joop van Boxtel in de Oranjesluis ligt en vertelde onze plannen.

Bijtijds, om 9:10 uur, varen we Durgerdam uit. Op het IJsselmeer hebben we de wind schuin op kop en krijgen we aardig wat buiswater. Eenmaal om het Paard krijgen we de wind dwars en ja, dan lig je met de vlet behoorlijk te rollen. Om 11:45 uur liggen we afgemeerd in een riante box in Marken. 's Middags is er een gezellig happy hour op het havenhoofd met aansluitend een barbecue.

Zondag, eerste Pinksterdag, zon, max. temperatuur 23°, wind NO 2-3. We verlaten een druk wordend Marken. Op naar Monnikendam. Daar staat een oude gele schoolbus voor ons klaar die de hele ploeg, op een paar enthousiaste wandelaars na, naar Broek in Waterland brengt. De echte liefhebbers namen een kano en wij hadden twee vijf-persoons fluisterboten ter beschikking. Het was een bijzonder mooie tocht naar het theehuis waar we van een high-tea genoten. De kanovaarders hadden een behoorlijke wind recht tegen gehad.

Tegen zessen waren we allen weer terug bij het kanostation. Velen waren nat geworden van "lekkende" peddels maar gelukkig was er veel zon. Een uurtje later stond de bus weer gereed en togen we allen naar het Thaise restaurant. Het eten was uitstekend, gevarieerd en pittig. De bediening was vlot en het was heel gezellig.

Om 11 uur nog even naar een pinautomaat. Bij terugkomst lichte paniek. Adri kwam € 60,- te kort. Wij brachten redding. Het eten kon worden afgerekend. Feestcommissie, wij hebben genoten.

Joop en Diana Meijer

Gedicht "Zeilen"

Ons zeiljacht licht te wachten
En gaat de vlag in top.
Je snapt wat wij toen dachten:
Wij kiezen nu het ruime sop.
 Het grootzeil wordt gestreken,
 De fok wordt snel gehesen,
 De fourage nagekeken,
 De routekaart gelezen.
Kratten bier, ook oude klare,
Daarmee wordt het schip belaan.
Lekker eten, drinken tijdens varen
En als we weer voor anker gaan
 Alle taken zijn goed verdeeld,
 Van kapitein tot lichtmatroos
 Zodat niemand zich verveelt
 En gaat goedgehumtst het scheepje loos.
Eerst wordt nog het glas geheven,
Een goede gewoonte, uiteraard,
Voordat wij zeilen hijsen, reven
En ook voor een behouden vaart.
 Na de eerste volgt een tweede,
 Ook een derde glijdt door de keel
 En voor het verlaten van de rede
 Voelt de keel zacht als fluweel.
De vrolijkheid was ver te horen
Het was dan ook één blijde lach.
Veel tijd ging daardoor verloren
En iedereen ging overstag.
 De stuurman riep wat is bakboord.
 De gasten hadden al een kater,
 Toen nam de kapitein het woord:
 Ik ga diepte peilen en sprong te water.
De polonaise werd toen gelopen
De fokkenist maakte ruim baan
En gingen allen, te veel gezopen,
Zoals de kapitein al was gegaan.
 Toen iedereen weer op het droge was,
 Bij het ochtendkrieken van de haan
 Riepen allen: Op die grote plas
 Was er een e-nor-re-me orkaan

- onbekend -

Brandweer aan de haven.

De brandveiligheid dient gewaarborgd te zijn. Stel je voor: onze mooie bootjes op een kluitje in de loods en dan brand. Je moet er niet aan denken.

Zorg voor veiligheidsmiddelen en wees voorzichtig met vuur!

Hellingschema najaar 2009

Al in de loods:

R. Cornelissen, T. Hoevers, T. van Boxtel, J. Helling, D. Bijlsma, J. Julsing, A van der Veen, F. Kinkel.

Buitenterrein voor 24 oktober

Op eigen gelegenheid:

A. van Oostveen, T. van der Zee, E. Voogel, L. Kat, M. Kieft, G. Taschner, V. Koedam.

Zaterdag 17 oktober

T. van Boxtel
M. van Huijstee
N. Ruijter
F. Koopman
T. Broekhof

Zondag 18 oktober

P-J. Radsma
N. Barens
J. de Schaaf
A. Nigten / A. Kliphuis

Zaterdag 24 oktober

A. Esenbrink
L. Smulders
F. Barens

Zondag 25 oktober

M. Göbel
R. Duursma
A. Ferwerda
T. Bontrop

Zaterdag 31 oktober

A Meijer
E. Roelandse
N. Rietbergen
S. van Hout

Zondag 1 november

A. Berndsen
J. v. d. Harst
Y. Peters
P. Born